

meget tvivlsom Betydning, naar vi skalle til at anvende det i det praktiske Liv. Det vil være en Slags Løsteparagraf, man sætter ind i Loven, og jeg tvivler som sagt paa, at der ad denne Vej vil kunne udrettes noget Videre. Man kommer næppe frem paa anden Maade end paa den, der er foreslaaet af Regeringen og Flertallet. Forslaget om at marschere ind paa Finantsloven, hver Gang der er Tale om et Tilskud til en enkelt Skole, tiltaler mig ikke, naar det paa nogen Maade kan undgaas. Det undrer mig forøvrigt noget at træffe dette Princip her. Regeringen har altid været af den Mening og fastholder den fremdeles, at det er heldigt at kunne faae en Lovramme for Ordningen af et Anliggende, og ikke udelukkende være henvist til at behandle Sagen paa Finantsloven. At man kan finde sig i at behandle en Ting paa Finantsloven og f. Ex. gjøre det med Hensyn til Industri- og Realskolerne, er en anden Sag, og det gaar jo ogsaa ganske godt, men kan man finde en Form for en Lov, og er der Beredvillighed fra de forskjellige Sider til at enes om Sagen — og vi ere jo her i det heldige Tilfælde, at Folkethinget har viist, at det sætter Pris paa, at vi gaa denne Vej — vil jeg unegtelig langt foretrække dette. Derfor sætter jeg ikke særlig Pris paa Bestemmelsen i Ændringsforslaget under Nr. 13, og det er jo det, der vil komme til at gælde, at man skal ind paa Finantsloven dermed i hvert enkelt Tilfælde. Jeg tror, at Lovforslagets Bestemmelse, som den staar, er ret vel overveiet, og jeg kan derfor kun tilraade at stemme imod Mindretallets Forslag og for Flertallets. — De Forslag, Flertallet har stillet, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, idet jeg kan modtage dem. Den ærede Ordfører har jo omtalt dem saa tilstrækkelig, at jeg kan nøies med at sige, at jeg kan slutte mig til disse Forslag.

Casperien: Det er jo ikke af finant-
selle Hensyn, at det ærede Mindretal, som er en Modstander af § 5, foreslaar, at Paragrafen skal udgaa, og det vilde ogsaa være høist beynligt, om de ærede Medlemmer af Hensyn til disse forholdsvis smaa Beløb, smaa i Forhold til, hvad Landbruget er for Landet, vilde modsætte sig den; men det er jo heller ikke af dette Hensyn, at de gjøre det. Jeg har imidlertid en Tølelse af, at naar de ærede Medlemmer modsætte sig denne Paragraf og disse Bevillinger til Landbrugsskolerne, er det paa Realskolernes og de tekniske Skolers Vegne. Jeg maa jo ikke sige, at de misunde Landbrugsskolerne, thi det er et sæt Udtryk, men

de holde ikke af, at Landbrugsskolerne faae deres Forhold ordnede paa en bedre Maade end de andre Skoler. Det forekommer mig imidlertid at være forkert, at man modsætter sig, at Landbrugsskolerne ordnes paa en særlig Lov, fordi Realskolerne og de øvrige Skoler ikke ere ordnede paa nogen særlig Lov, naar man dog indrømmer, at det kunde være til særlig Nytte for Landet, at disse Skoler ordnedes paa en tilfredsstillende Maade. Jeg kan heller ikke forstaa, at det ærede Mindretal vilde vente med Oprettelsen af disse Landbrugsskoler, indtil der var uddannet Kræfter til at paabegynde disse Skoler, indtil et tilstrækkeligt Lærerpersoneal havde været til Stede, thi jeg tror, at skulle vi vente derpaa, ville vi, ogsaa efter det ærede Mindretals Mening, kunne faae Lov til at vente længe. Ganske vist vil Landbrugsskolen i Fremtiden, naar den drives paa den Maade, det er projekteret i Lovforslaget, kunne give Anledning til, at der uddannes nye Kræfter, og jeg vil haabe udmærkede Kræfter til Landbrugsskolerne, men her er for Diebliffet saa faa Kræfter at begynde med. Under alle Omstændigheder mene vi, at man kan sige, at disse Landbrugsskoler nu paa en fuldestgjørende Maade og naturligvis senere paa en endnu bedre Maade ville kunne tilfredsstille de Krav, som Landbruget stiller. Jeg tror heller ikke som det andet ærede Mindretal, at det er heldigt, at Staten tager Initiativet til Oprettelsen af disse Skoler, det vilde, og deri er jeg enig med den høitærede Indenrigsminister, til Dels kvæle hele Bevægelsen. Det private Initiativ er godt nok, det skal nok vide at fremme Sagen, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal nu kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til den Stilling, som det ærede Medlem for Ste Areds (S. Bederfen) og jeg indtager til Folkeshøiskolerne. Som de Herrer vide, have vi ikke stillet noget Ændringsforslag, men vi have udtalt os derom i Betænkningen, og den høitærede Indenrigsminister berørte det ogsaa. Ja, selvfølgelig beklage vi, at Folkeshøiskolerne ikke ere tagne med paa dette Forslag, vi kunne jo ikke andet, thi vi ere Venner af hele denne Bevægelse, der knytter sig til Folkeshøiskolerne. Folkeshøiskolernes Virksomhed gaa ubeordnet med Landbrugsskolerne; Folkeshøiskolerne virke nærmest i aandelig Henseende, de bidrage til, at Bondestanden aandeligt udvikles, det er deres Bestemmelse, medens Landbrugsskolerne ere rene Fagskoler, og vi gaa ud fra, at efterhaanden som Landbrugsskolerne blive bedre stattede, deres Forhold ordnede saaledes, at de ikke komme til at